

ผลงานนักเรียนรางวัลชนะเลิศ

(อันดับที่ ๑-๓)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

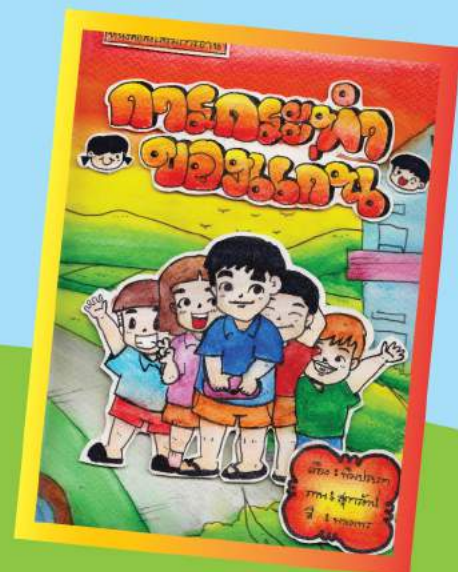
ธรรมดีที่พ่อทำ

กลับใจ

การกระทำของเรา

ธรรมดีที่พ่อทำ

หนังสือเล่มเล็ก ราววลชนะเลิศอันดับที่ ๑

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

โรงเรียนบูรณะรำลึก จังหวัดรังสิต สพม. เขต ๑๓

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจจากหลักคำสอนและหลักปฏิบัติตามคำสอนในพระพุทธศาสนาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งเป็นแบบอย่างให้แก่ปวงชนชาวไทยมาอย่างยาวนานหลายสิบปี

ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ ถึงหลักธรรมคำสอนเรื่องราวของชาป บุญ คุณ โทษ รวมไปถึงผลของการกระทำต่างๆ ตลอดจนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีความสุข

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้ จะเป็นเพื่อนที่ดีของผู้อ่านทุกท่านไม่ว่าจะเป็นเยาวชนหรือบุคคลทั่วไปก็ตาม

คณะผู้จัดทำ

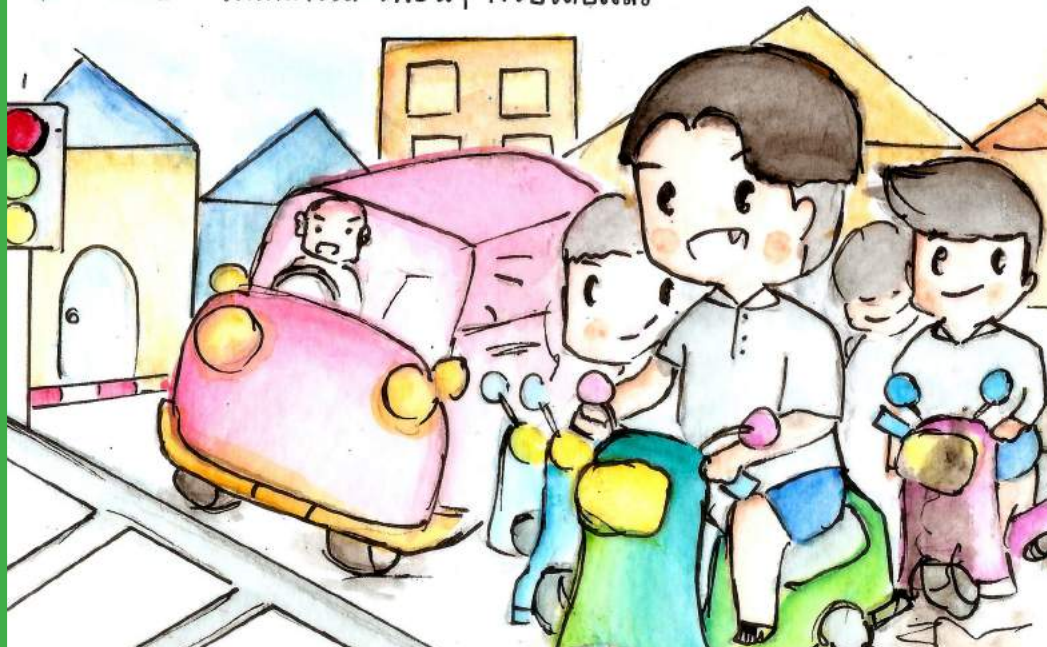
ปรี้น! ปรี้น! ปรี้น!

1

เสียงอื้ออึง และเขม่าควันของรถนักเรียนกลุ่มหนึ่งแพร่กระจายไปทั่วท้องถนน “พวกเรา ซึ่งให้เต็มทีกันไปเลย” ตันกล้า เด็กหนุ่มวัย 15 ปี พุดเสียงกึกก้อง “ไฟเขียวเมื่อไร เตะรีมตัวเลยนะพวก”

เพื่อนชายของตันกล้าพุดพลางตั้งท่าเตรียม ซึ่งเรียกเสียงเฮฮาจากเพื่อนในกลุ่มได้อย่างดี

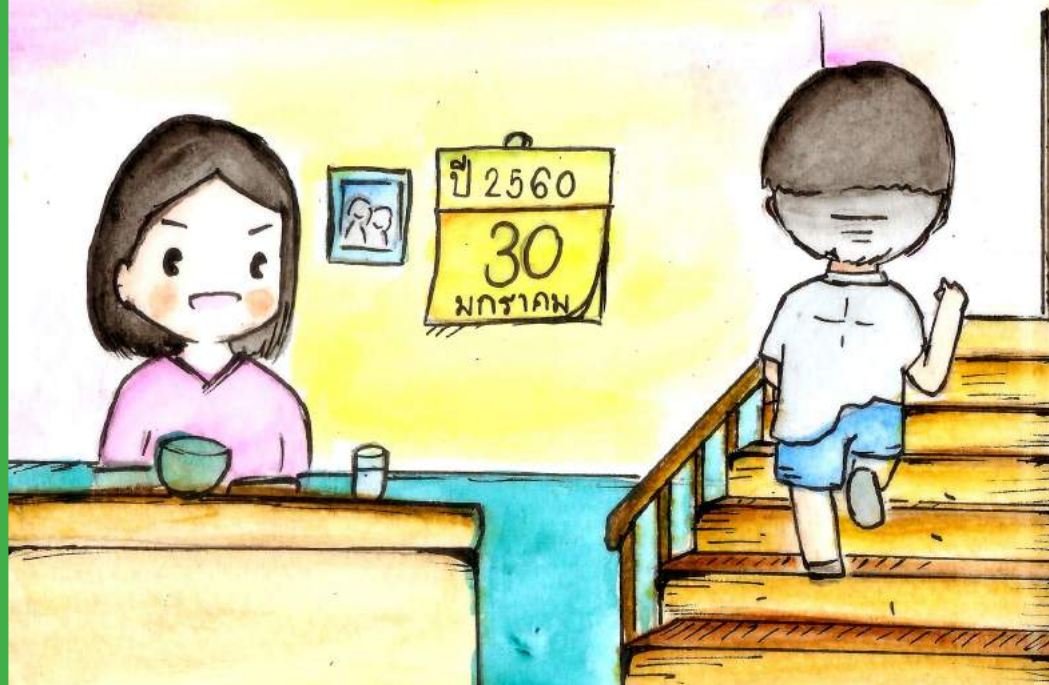
“เฮ้! เป็นเด็กนักเรียนมาสร้างความสะดวกเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ได้อย่างไรกัน มันไม่ดีนะ” คุณลุงที่อยู่ในรถยนต์คันข้างๆ พุดออกมาด้วยเพราะทนไม่ไหว “โธ่! สีสันของชีวิตไงครับลุง” ไม่ทันที่คุณลุงจะโต้ตอบ ตันกล้าและเพื่อนๆ ก็ไปเสียแล้ว

2

หลังจากสนุกและสร้างควมวุ่นวายมาทั้งวันแล้ว ความอ่อนล้าเริ่มออกฤทธิ์มากขึ้น ทำให้ต้นกล้าต้องกลับไปพักผ่อนเอาแรงที่บ้าน “เฮ้! ทำไมกลับมาช้าจังเลย นี่มันก็ดึกมากแล้ว รู้ไหมลูกว่ามันอันตราย” แม่พูดด้วยความเป็นห่วง “น่ารำคาญจริงๆ ผมโตแล้วนะแม่” ต้นกล้าตอบกลับด้วยอารมณ์ที่ฉุนเฉียว แม่กลบเกลื่อนความรู้สึกเสียใจแล้วเอ่ยต่อไปว่า “อาหารเย็นชืดหมดแล้ว มาทานกันดีกว่า แม่รู้แน่จ้ะ ว่าลูกหิว” ไร้เสียงตอบจากลูกชาย เขาเดินเฉยแล้วรีบขึ้นห้องทันที

3

ตกตึก เมื่อแม่เข้านอนแล้ว ต้นกล้าจึงค่อยๆ เข้ามา
 ในห้องแม่อย่างช้าๆ แต่ละก้าวของเขาช่างเงียบเชียบราวกับผีกลุ่มา
 อย่างดีในภารกิจครั้งนี้ “นี่แหละ... ที่ต้องการ” เขาเอ่ยกับตนเอง
 อย่างแผ่วเบา ก่อนจะหยิบธนบัตรหลายใบออกจากกระเป๋าเงินของแม่
 แล้วออกไปจากห้อง ผ่านไปสักระยะหนึ่ง แม่ลุกขึ้นจากเตียงแล้วไปเปิด
 กระเป๋าเงินของตน ก็พลันใจหาย “ก็ครั้งแล้วนะ ที่ลูกทำกับแม่แบบนี้”
 น้ำเสียงที่แสดงความผิดหวังและเศร้าใจถูกเอ่ยออกมาราวกับต้องการ
 บอกให้สายลมที่พัดผ่านช่วยส่งความรู้สึกนี้ไปยังลูกรัก

4

เข้าวันรุ่งขึ้น หลังจากแม่มาส่งต้นกล้าถึงโรงเรียนได้ไม่นานนัก เขาก็รีบวิ่งไปยังบริเวณที่คนไม่พลุกพล่าน แล้วสูบบุหรี่ระบายอารมณ์ จากเหตุการณ์ที่ทำให้เขาหัวเสียในช่วงกลางคืนของเมื่อวาน ผ่านไปสักพักใหญ่ เขาหาจังหวะปิ่นกำแพงออกไปนอกโรงเรียนอย่างไม่ลังเล “น่าเบื่อขนาดนี้ จะเรียนไปทำไม” ว่าแล้วก็รีบวิ่งไปยังรถที่เตรียมไว้ด้านนอก “คันนี้ไม่คันมือจริงๆ เพราะแม่แท้ๆ ทำให้เราต้องหยุดหดแบบนี้... อ้อ! จริงสิ ไปหาอะไรทำคล้ายเครียดดีกว่า” เขาไม่รอช้า รีบออกรถไปยัง สถานที่ที่เป็นเป้าหมายทันที

เอ๊ยด!

รถของต้นกล้าหยุดที่ตรอกซอมซ่อแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นแหล่งอบายมุข และมีเหล่าอันธพาลมากมาย

“สวัสดีพี่ชาย มัวแต่หนึ่งกัมไม่ทำอะไรอยู่ได้ ไม่สนใจอยากออกกำลังบ้างหรือ” คำพูดยียวนของต้นกล้าทำให้บุคคลที่หนึ่งอยู่เกิดความไม่พอใจ

“เฮ้ย! สงสัยมันอยากลอง จัดหน่อยดิ” ชายคนนั้นว่า ไม่ทันที่ต้นกล้าจะตั้งตัว ตัวของเขาก็ถูกพันธนาการด้วยแขนของชายอีกคน
ปีก! ผลัก!

ต้นกล้าโดน รุมทำร้ายไม่ยั้ง

6

“โธ่! ผมขอโทษครับ ปล่อยผมไปเถอะครับ” แม้จะขอร้อง หรืออ้อนวอนอย่างไร ต้นกล้าก็ไม่สามารถหลุดพ้นออกมาได้ สุดท้าย เขาจึงอาศัย จังหวะที่อีกฝ่ายเผลอ แล้วใช้ขาเตะไปยังเข้า “หนอย! ฝากไว้ก่อนเถอะ” หลังจากที่เป็นอย่างนี้สักระยะ เขาก็วิ่งออกจากตรอก แห่งนี้โดยไม่คิดชีวิต แต่ทว่า...

เอ๊ยด! โครม!

เหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างไม่ทันตั้งตัว ต้นกล้าถูกรถชนและกระเด็น ไปยังถนนอีกฝั่ง ความเจ็บปวดแผ่เข้ามาเรื่อยๆ จนสติของเขาดับวูบไป

7

กลิ่นยาของโรงพยาบาลโชยเข้าจมูกปลุกให้ต้นกล้าตื่นขึ้น
ห้องที่ไม่คุ้นตา สายน้ำเกลือที่ระโยงระยางไปทั่ว นั้นทำให้เขาเบาใจว่าเขา
ปลอดภัยแล้ว ความทรงจำของเรื่องราวที่เพิ่งเกิดขึ้นไหลเล่นเข้ามาในหัว
น้ำตาที่ไม่อาจกลั้นไว้ค่อยๆ ไหลรินลงมาอาบแก้ม ทันใดนั้นเขาหันไปเห็น
ผู้หญิงที่เขาอยากเจอมาตลอดในเวลาที่ถูกขังหรือหนวดกลัว “แม่...แม่ครับ”
ต้นกล้าเรียกชื่อนั้นด้วยน้ำเสียงที่สั่นเครือ “ต้นกล้า... ลูกฟื้นแล้ว”
แม่เรียกชื่อของเขาเข้าไปเข้ามาพลงโผกอดเขาแน่นราวกับกลัวว่าเขาจะหายไป
“ผมขอโทษครับแม่...ขอโทษจริงๆ ครับ ผมไม่ควรทำแบบนั้นเลย”
“คนเราผิดพลาดกันได้เสมอ แม่ให้อภัยลูกจะ แค่ลูกสำนึกได้ก็พอแล้ว”

8

“แม่รู้ไหมครับ ผมกลัวมาก ๆ ทุกครั้งที่ผมทำความผิด และผมก็คิดว่าแม่จะเกลียดผม ไม่รักผมอีกแล้ว เพราะผมทำให้แม่เสียใจมาก”

“การกลัวในบาปเป็นสิ่งที่ดีนะลูก เพราะมันจะทำให้เราไม่กล้าทำในสิ่งที่ผิด นี่เป็นบทเรียนชีวิตที่สำคัญสำหรับลูก จดจำการกระทำของตนเองไว้ให้ดี และนำไปเป็นแรงผลักดันในการทำความดี จงยอมรับในการกระทำของตนเอง สิ่งสำคัญที่สุดคือ เราต้องยับยั้งจิตใจของเราเองเพื่อไม่ให้เกิดกิเลส นะจ๊ะ”

แม่พูดพลางลูบหัวต้นกล้าด้วยความเอ็นดูก่อนจะยื่นรูปรูปหนึ่งให้เขาดู “ในหลวงหรือครับ” “ใช่จ้ะ ลูกรู้ไหมว่าพระองค์คือบุคคลที่แม่เคารพนับถือ และนำมาเป็นแบบอย่างในการประพฤติดีเสมอมา” แม่เว้นวรรคชั่วคราวแล้วเอ่ยต่อว่า...

๑

“พระองค์ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาได้อย่างครบถ้วน เป็นทั้งลูกที่ดี พ่อที่ดี และภักษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ ทรงปกครองไทยด้วยธรรมะของพระราชบิดาอย่างแท้จริง นอกจากนี้ หลังจากที่ในหลวงรัชกาลที่ ๘ สวรรคต สมเด็จพระนางเจ้าฯ ทรงเสียดายพระทัยมาก แต่พระองค์ก็กลับมาเยี่ยมพระสวรสอีกครั้ง เมื่อในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงผนวชให้ พระองค์ทรงมีความกตัญญูมาก ๆ ทรงรักครอบครัวและประเทศชาติ รวมไปถึงประชาชนของพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด” “ผมจะกลับตัวกลับใจ เป็นคนดีตามหลักธรรมที่พระองค์ทรงปฏิบัติครับ” หลังจากนั้น ตันกล้าก็เป็นคนดีและอุปสมบทให้แก่วแม่ ซึ่งทำให้ท่านภูมิใจมาก

10

เพราะท่านทำเพื่อคนไทยด้วยธรรมะของ
พระราชา ทรงให้เราชาวประชาอยู่ดีกินดี
ท่านทรงเหนื่อยเพราะงานหนัก ไม่หยุดพัก
จวบจนวันนี้ ช่างโชคดี ที่แผ่นดินนี้มี...

“ราชาผู้ทรงธรรม”

ลูกขออน้อมทำดีตามรอยพ่อ

“ธรรมดีที่พ่อทำ”

จัดทำโดย

ด.ญ. วริศรา จีวกาย

ด.ญ. ปิยะฉัตร วงศ์นุรักษ์

ด.ญ. อโนมา กิตติเกียรติคุณ

โรงเรียนบูรณะรำลึก

จังหวัดตรัง

กลับใจ

หนังสือเล่มเล็ก ราววลชนะเลิศอันดับที่ ๒

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ สพม. เขต ๓๗

กลับใจ

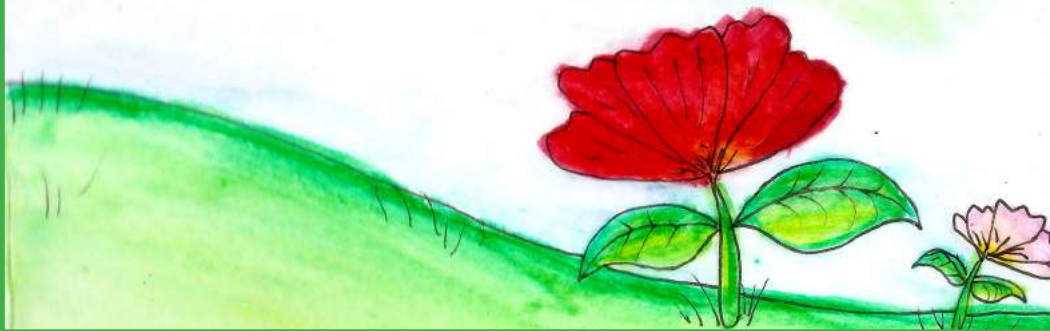
จัดทำโดย

นายวิทย์วัฒน์ ทิพย์รัตน์
นางสาวปริญญ์ ใจเอื้อ
เด็กหญิงสุภาภรณ์ ชอนเอิบ

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนนาวิรัตน์จังหวัดเพชรบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๓

คำนำ

สังคมไทยในปัจจุบันมีปัญหามากมาย ทั้งปัญหาอาชญากรรม ปัญหาด้านสังคม รวมไปถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การทิ้งขยะลงแม่น้ำ การปล่อยควันเสียจากโรงงาน พฤติกรรมเหล่านี้ ก่อให้เกิดความขัดแย้งและไม่สงบสุขในสังคม ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลส่วนใหญ่ไม่มีความละอายและไม่เกรงกลัวต่อบาป

หนังสือเล่มเล็กเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญของการประพฤติตนเป็นคนดีของสังคมและรู้จักหลีกเลี่ยงจากการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

คณะผู้จัดทำ

รุจอาศัยอยู่กับพ่อของเขาในต่างจังหวัด แม่ของรุจเสียชีวิต
ไปตั้งแต่เขาอายุห้าปี พ่อมีอาชีพเป็นตำรวจที่ดีและซื่อสัตย์
แต่รุจกลับเป็นคนทีเกเร ชอบเที่ยว และไม่ค่อยอยู่บ้าน

๒

ถ้าแม่ยังอยู่ ลูกคงไม่เป็นแบบนี้

วันหนึ่งพ่อทะเลาะกับลุงเรื่องที่ดินที่ลุงหนีไปเที่ยวเตร่จนลุงหนีไม่ไหวหนีออกจากบ้านไป พ่อรู้สึกเสียใจมากที่สอนลูกของตัวเองให้เป็นคนดีไม่ได้ จึงได้แต่คิดว่าถ้าหากแม่ยังอยู่ลูกคงจะเป็นคนดีและไม่ทำตัวแบบนี้

ฉันทำเพื่อนเรา
ไม่แค่น้ำขุ่น

แค่น้ำ

วันต่อมา มีกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งมาหาเรื่องเพื่อนของรุจ
จที่มีเหตุเล็ดตกขางออก ทำให้เพื่อน ๆ คนอื่นไม่พอใจจึงรวมตัว
กันวางแผนเพื่อจะไปแก้แค้น และได้ช่วยรุจเข้ากลุ่มครั้งนี้ด้วย

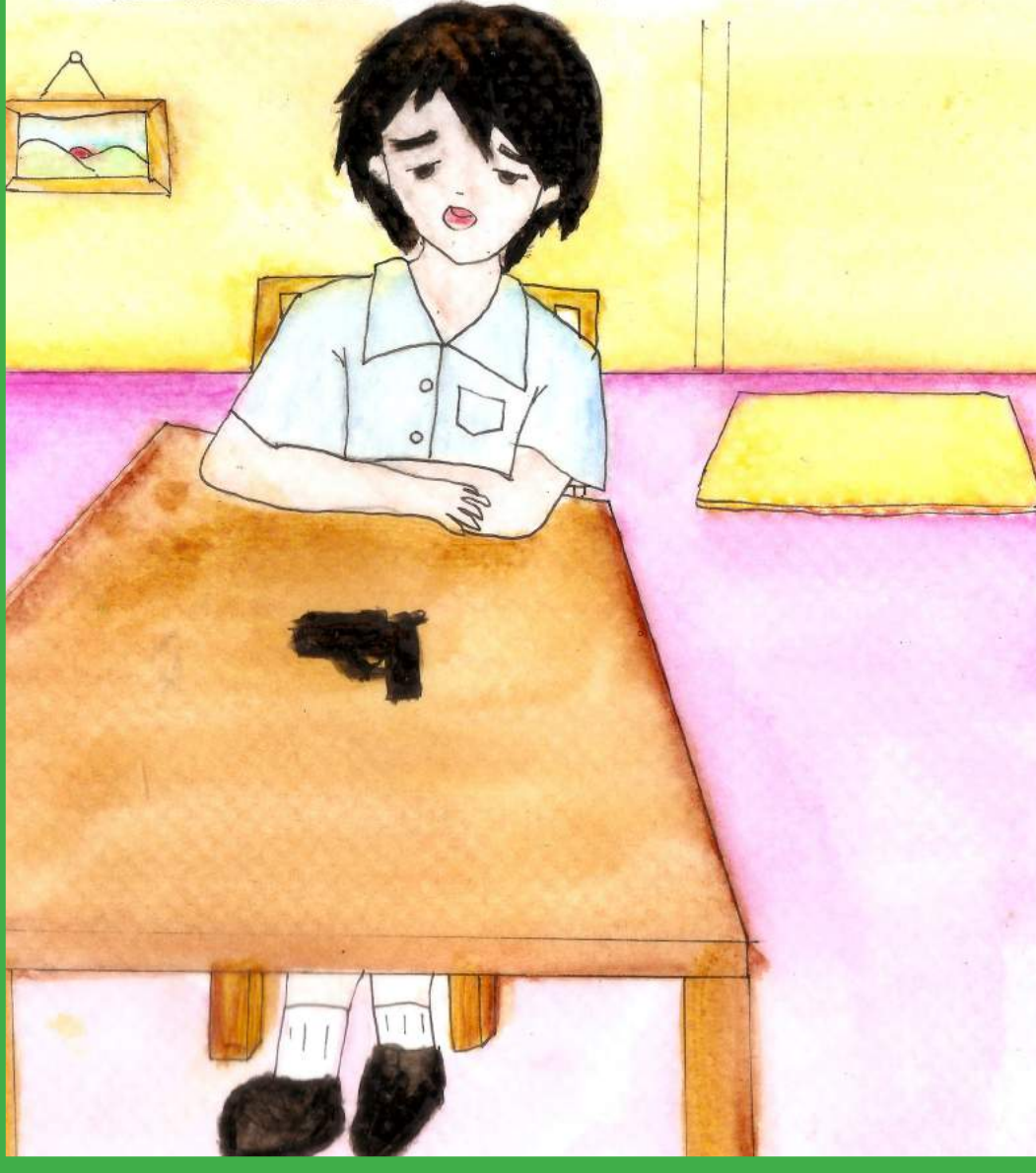
๔

รุจรู้สึกกังวลว่าจะทำอะไร ใจหนึ่งก็ติดอยากจะช่วยเพื่อน อีกใจหนึ่งก็ห่วงชีวิตของตนเองเพราะไม่ว่าอีกฝ่ายจะมีอาวุธรุนแรงหรือไม่ รุจจึงปรึกษาเพื่อนแล้วตัดสินใจกลับไปที่บ้าน

เมื่อรุจกลับไปที่บ้านก็เห็นพ่อหลับอยู่ จึงไปที่ห้องทำงาน
ของพ่อแล้วขโมยปืนมาใส่กระเป๋าพร้อมกับไม้ท่อนหนึ่ง รุจรู้สึก
เหวี่ยงจึงเปลือยกลับไปในห้องทำงานนั้น

๖

ฉันจะไปเที่ยวนี้แหละ

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น รุจสะกึ่งแล้วรีบโทรศัพท์ทันที เพื่อนของเขาเรียกให้ไปเจอกันที่จุดนัดพบ รุจรีบออกจากบ้านไปโดยไม่ได้คุยกับพ่อเพราะพ่อออกไปทำงานแต่เช้า รุจรู้สึกใจตก

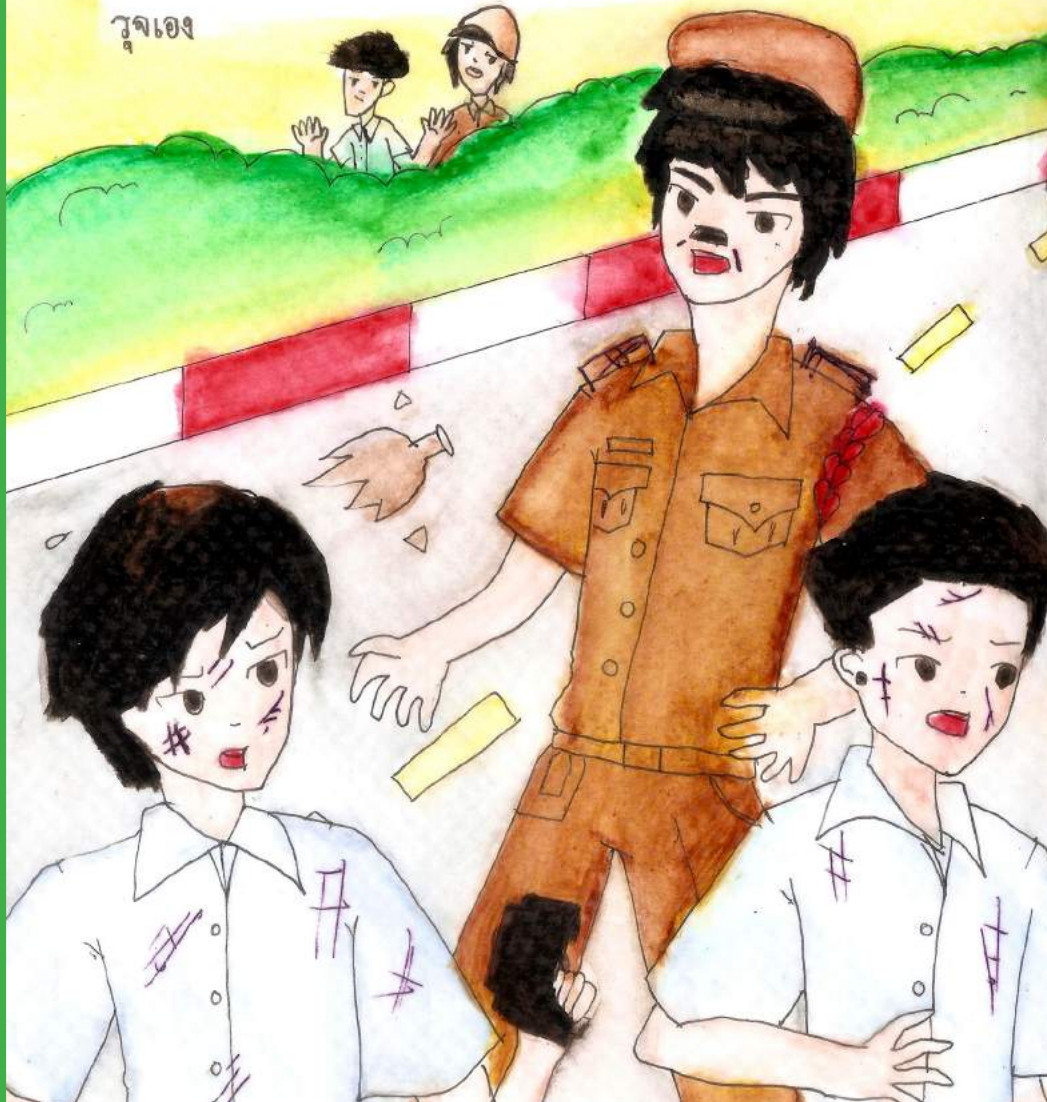

เมื่อรุจไปถึงจุดนัดพบ ทั้งสองฝ่ายก็ประชันหน้ากันอย่าง
ไม่กลัวใคร กลุ่มวัยรุ่นนั้นได้เริ่มก่อน ทั้งสองฝ่ายปะทะกัน
อยู่นาน บังเอิญพ่อของรุจขับรถผ่านมาพอดี จึงลงไปห้าม

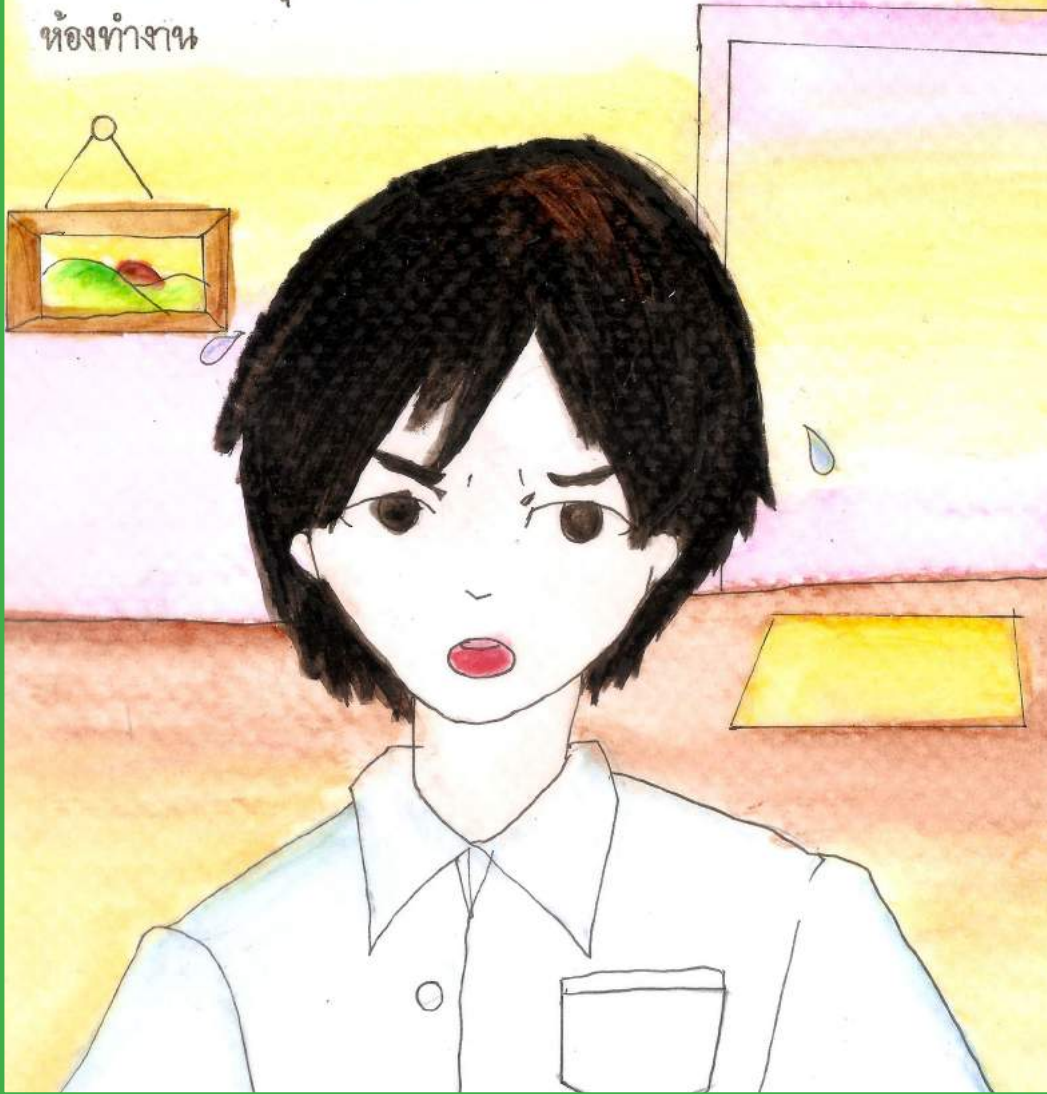
๘

ทุกคนหันไปด้วยความตกใจแล้ววิ่งหนีไปคนละทิศละทาง
 รุจไม่รู้ว่าตำรวจคนนั้นคือพ่อของเขา จึงวิ่งหนีแล้วไข่ปี่หนีไป
 ทำให้พ่อเสียชีวิต พอมารู้ทีหลังรุจก็รู้สึกเสียใจมากที่สุด
 เวลาไม่หนานักตำรวจก็จับตัวทุกคนได้หมดตรวจทั้งตัวของ
 รุจเอง

รุจสะอึ้งตื่นขึ้นแล้วมองไปรอบๆตัวของเธอ พบว่า
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพียงความฝัน ทำให้รุจคิดได้ว่า
ถ้าหากตนเองไปมีเรื่องจริง ผลที่ตามมาอาจทำให้เธอเสียใจ
ไปตลอดชีวิต รุจจึงนำปืนของพ่อเก็บไว้ที่เดิมแล้วออกจาก
ห้องทำงาน

รุจบอกเพื่อนว่าตนเองจะไม่ไปมีเรื่องอีก ทำให้พ่อของเขา
ปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงนี้ ในความฝันทำให้รุจ
กลับตัวกลับใจเป็นคนดี แล้วคิดกับตัวเองว่าการตัดสินใจ
ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้เขาและพ่อไม่พบเจอกับความทุกข์
ที่อาจเกิดตามมาในอนาคต

การกระทำของเรา

หนังสือเล่มเล็ก ราววัลชนะเลิศอันดับที่ ๓

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)

โรงเรียนนารีบุกุล ๒ จังหวัดอุบลราชธานี สพม. เขต ๒๙

คำหว่า

เนื่องจากปัจจุบันคนไทยบางส่วนมีค่านิยมโลก ความเห็นแก่ตัว
ทำความชั่วไม่เกรงกลัวต่อบาป และในบางครั้ง อาจทำให้ผู้อื่น
เดือดร้อน

"การกระทำของแก่น" เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มุ่งเน้น
ให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงการทำความดี ละเว้นการกระทำ
ที่เห็นแก่ตัว และรู้จักเกรงกลัวต่อบาป เพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง
และผู้อื่น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้
จะเป็นประโยชน์แก่เด็ก เยาวชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไป
ปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

คณะผู้จัดทำ

แสงแดดอ่อนๆ อ่อนอบอุ่นในยามเช้า ทำให้หน้าหนาวปีนี้
ไม่เห็นหิมะเลยเหมือนมีปีกฟ้าพาดมาก หากกบเขียดออกมาจากวังเพื่อนกทิน

มรสึกับป๋องตื่นแต่เช้า ออกมารับอากาศบริสุทธิ์ สูดเอาอากาศ
เข้าเต็มปอดด้วยความสดชื่น ถึงแม้วันนี้จะเป็นวันหยุด
วันพักผ่อนของใครหลายคน คนก็ตาม

มะลิอาศัยอยู่กับพ่อแม่และห้องป๋องที่บ้านสวน ทั้งสอง
เป็นเด็กที่มีความกตัญญู เมื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่

๒

พ่อกับแม่จะพูดเสมอว่า...

การที่เชื่อฟังพ่อแม่เป็นสิ่งที่ดีนะ
แต่ก็ต้องมีความสะอาดเรียบร้อย
ชีวิตเราจึงจะมีความสุข

คะ/ครับแม่

วันนี้ผมเลิกบ่น้องได้ขออนุญาตพอกับแม่ไปเที่ยว
 ที่สวนสาธารณะของหมู่บ้าน ซึ่งวันนี้ก็กำลังมีการจัดนิทรรศการ
 เกี่ยวกับในหลวงรัชกาลที่ ๙ อยู่ด้วย

๑๗

ในขณะที่ที่ป้อนกำลังเดินชมพิพิธภัณฑ์การ
ป้อนก็สังเกตเห็นห่ออะไรบางอย่างที่พื้น

แก่นอย่าเสียน้ำใจ

นายสำกีพ่อหสอง
รักลภทที ๙ เคยสอนไม่ได้หรือว่า
ให้เรามีความซื่อสัตย์ และมีความ
สอาดก่อนมาอยู่เสมอ

ทำดี
เพื่อ
พ่อ

๗

บ่องพยายามห้ามพวกของ
แก่นไม่ให้เอากระบี่ไป แต่ก็
ไม่เป็นผล

โฮ้.. ถ้าคนไทย
สู้หมากเป็นแบบพวกแก่น
พ่อหสองบนฟ้าคงเป็นหัวงแห่งๆ

ในขณะที่พวกแก่นกำลังเที่ยวเล่นอย่างสนุกสนาน
 ตำรวจซึ่งกำลังตามหากระเป๋าก็พบเห็นอยู่พอดี เมื่อเห็นแก่น
 ก็สั่งให้กระเป๋ายืนเข้าไปตาม

๘

หนูๆ ไปเอากระเป๋าคืนมาจากไหน

เอ๋อ...

พี่ว่าเราต้องไปสอบสวนส่วนกันต่อ
ที่โรงพักเสี่ยวล่ะ

หลังจากเหตุการณ์ในวันนั้นผ่านไปนานหลายเดือนๆ ก็พยายาม
ปรับปรองตัวเป็นคนดี มีหน้าที่ทำยังทำเรื่องของตัวเอง
ไปเป็นข้อคิดให้กับน้องๆ ก็ไม่ให้น้องๆ ทำสิ่งที่ผิด

พวกเขาต่างสัญญาว่า จะเป็นคนดีของสังคมไม่ทำสิ่งที่ผิด
ยึดหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาในการดำเนินชีวิต
เพื่อให้อุทิศตนทำมางสรรค จะได้ภูมิใจในทุกๆ ของทำน
เป็นคนดีของสังคม...

สหายต่อไป...
ให้หมากทำดีเพื่อพ่อ...

คณะผู้จัดทำ

เด็กหญิงพิมพ์รดา	คำกัณฑ์
เด็กหญิงสุภาวรัตน์	หน้ากัณฑ์
เด็กหญิงहनพท	สีกัณฑ์

ครูที่ปรึกษา

นายอุภากร	คุมแต่ง
นายมหิดล	คุมแต่ง

โรงเรียนนาหินกุล ๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕

อุบลราชธานี

